

Indiai titkaim – 22 – Élet a buszon

2011 február 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Buszunk száguldott India felé. Átlagosan 30 km/h sebességgel, mely egy Karosa típusú busztól azért szép teljesítmény volt. Persze ment ? nyolcvannal, kilencvennel is.

Csak a határon való várakozások, a s?r? olajcserék, a pisiszünetek.. Megannyi dolog, mely lassította az

utazásunkat. Persze sokszor mondják, nem csak a Cél a fontos, hanem maga az Út, az Utazás… Bizonyos, más emberré váltunk ezen utazás alatt…

Hogyan lehet két hétig élni egy buszon? Kevesebb, mint egy négyzetméteren? Még a raboknak is több helyük van a börtönben… A fejünk fölött ahol a csomagokat tartják, rengeteg csomagot zsúfoltunk be. Sok csak lógott a fejünk fölé. De az ülések alatt is csomagok voltak. Így meggátolva, hogy a mögöttünk ül? kényelmesen kinyújthassa a lábát. De sokaknak annyi csomagjuk volt, hogy még a lábuk alá is jutott pár. Nem is beszélve arról, hogy az ülések között, ahol normális esetben az utasok járkálhattak volna, nos, ott az ülések karfájának magasságáig szintén csomagokkal pakoltuk tele.

Így persze nehéz volt a közlekedés. Ha megállt a busz és az egyetlen, kilinccsel nyíló els? ajtón kimehettünk a buszból, 20-25 perc alatt sikerült is mindenkinek kikászálódni a buszból (mászás a karfákon, cip? a kézben)…20-25 perc vissza a helyünkre. Egy szimpla „pisiszünet” 40-50 perc… Szóval ezért is haladtunk olyan lassan.

December 14-e volt, benne jártunk a délutánban, már több, mint 24 órája úton voltunk és Bulgária útjait róttuk…

Milyen napirend alakult ki a buszon? Reggel 6-7 óra körül azért mindenki felébredt kényelmetlen elgémberedett fekv?helyzetéb?l. Amikor már muszáj volt megállni, a buszsof?r keresett egy alkalmas helyet és legalább egy óra szünet következett. Útszéli büfé, benzinkút megfelel? hely volt a reggeli regenerálódásra. Hamar rájöttünk, hogy egy wc-ben árválkodó csapnál is meg lehet fürödni tet?t?l talpig 5 perc alatt. Ha kevés volt a wc és sokan álltunk sorban, két perc alatt…

Közben a „konyha” is megtöltötte a ballonokat vízzel. Már a Balkánon voltunk, így ett?l kezdve egész utunkon forraltuk a vizet. Felvettük a véd?oltásokat, de azért vigyáztunk. A konyhások (maximum ketten fértek el az utolsó sorokban, ahol ki lett alakítva a busz konyhája) teát f?ztek. Menetközben ettünk-ittunk. Mivel nehézkes lett volna közlekedni utazás közben a karfákon, hátraadtuk egymás edényeit, poharait. Emlékeim szerint szerencsére ritkán

történt meg, hogy valakire ráömlött a forró tea, vagy az étel.

Reggeli el?tt elénekeltük a reggeli fohászt, a Shiva Aratit. Valahogy úgy alakult, hogy mivel elöl ültem a buszon, a sof?r melletti felhajthatós ülésen, és ha kell, akkor ki tudom ereszteni a hangom, szóval általában én vezettem a fohászt, az imát.

Étkezés után beszélgettünk, nézel?dtünk, esetleg bhajanokat énekeltünk. Mi a bhajan? Spirituális dalok, énekek… Indiában gyakran el?fordult, hogy egy Mesternek, Gurunak feltesznek egy kérdést. A Mester pedig egy dallal, költeménnyel válaszol. Nagyon sok bhajan maradt fenn, melyet feljegyeztek és sokan énekelnek India, majd világszerte. Jógaiskolánk, a Jóga a mindennapi életben rendszer Mesterei is számos bhajant szereztek. Ezeket a tanító énekeket örömmel tanultuk-énekeltük. Így utazásunk során is boldog, spirituális órákat éltünk meg a bhajanénekléssel.

Naponta kétszer volt étkezés és háromszor tea. Tea reggel, délben és este. Étkezés 9-10 óra körül és délután 5 óra körül. Talán csak szokás a napi három étkezés.. Érdekes módon két étkezéssel sem maradtunk éhesek… De ha négy étkezés lett volna, azt is megesszük…

Volt, aki olvasott út közben, beszélgettünk, nézel?dtünk, aludtunk…

Amikor ránk esteledett, akkor az esti fohászt, Aratit énekeltük el. Spirituálisan kezdtük a napot és spirituálisan fejeztük be…

Napközben, éjszaka ki-ki elvégezte, ha akarta a maga penzumát, meditációból, mentális gyakorlásból…

Bulgáriában jártunk. India még nagyon-nagyon messze volt…

Nawesh
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló